

Nr 541.

Av herr **Rubbestad m. fl.**, i anledning av **Kungl. Maj:ts proposition, nr 114, angående lönerevision för vissa chefstjänstemän m. m.**

I Kungl. Maj:ts proposition nr 114 har föreslagits en ny lönereglering för flertalet byråchefs- och rådstjänster samt andra statsförvaltningens chefstjänstemän. Sålunda föreslås att dessa, som befinna sig å löneplan nr 1, skola förflyttas från lönegrad 33 till lönegrad 37 samt beträffande de tjänstemän, som befinna sig å löneplan nr 2 med lön enligt löneklass 10 och högre löneklasser, erhålla en procentuellt ungefär lika stor grundlöneförbättring som de förstnämnda. För att möjliggöra detta har löneplan nr 2 givits en annan lydelse, som innebär att lönebeloppen fr. o. m. 13 t. o. m. 25 löneklassen ökats med belopp växlande mellan 300 kronor upp till 4 800 kronor. Dessutom föreslås att maximalbelopp, å vilket rörlig höjning av lön må beräknas, skall höjas från 1 200 kronor till 1 600 kronor pr månad. Vidare framläggas även förslag till höjning av dessa tjänstemäns pensioner med betydande belopp.

Resultatet av dessa förslag innebär att ifrågavarande tjänstemän erhålla en mycket kraftig löneökning. Om man jämför utgångsläget den 1 oktober 1950, kommer sålunda en byråchef i högsta löneklassen, ortsgrupp 5, att erhålla en ökad lön med 6 492 kronor eller cirka 35 procent. Landshövdingar, justitieråd m. fl. skulle från samma tid erhålla en lönehöjning med 8 076 kronor, och den högst avlönade generaldirektören får en löneökning med 9 276 kronor. För vår del kunna vi icke vara med om dylika löneförhöjningar till dessa, enligt vår mening relativt väl avlönade tjänstemän. Vi vilja erinra om att enligt den löneförbättring för tjänstemän på sammanlagt 370 miljoner kronor som riksdagen beslöt för omkring en månad sedan erhöles nu ifrågavarande tjänstemän en löneökning om 2 940 kronor. Under sådana omständigheter kunna vi ej vara med om att till detta jämförelsevis ringa antal befattningshavare anvisa ytterligare 6,5 miljoner kronor.

Det torde vara en tämligen självklar sak att en sådan löneförhöjning till dessa tjänstemän kommer att kraftigt sporra de i lägre lönegrader befintliga tjänstemännen till ökade lönekrav med åtföljande strävan även på den privata löne marknaden.

Då enligt vår mening kraftigt ökade löner, särskilt åt sådana som redan förut ha en hög lön, är en av de mest verksamma faktorerna,

när det gäller att befrämja inflationen, bör det vara en samhällsuppgift att förhindra den föreslagna lönehöjningen.

På grund av vad här anförts hemställa vi,
att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition
nr 114.

Stockholm den 10 april 1951.

Axel Rubbestad.

C. O. Carlsson
i Bakeröd

John Pettersson
i Norregård.

Gustav Svensson
i Vä.

J. Onsjö.
